

Συσπείρωση Πανεπιστημιακών

Αθήνα, 16.2.2011

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πριν από λίγες ημέρες αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η παρουσίαση του Ερευνητικού Προγράμματος «Εθνική Στρατηγική για την Ανώτατη Εκπαίδευση: Το Δημόσιο Πανεπιστήμιο, Το Δημόσιο Τεχνολογικό Ίδρυμα» (http://www.minedu.gov.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=2200:08-02-11-ereyna-koinis-gnomis-gia-tin-anotati-ekpaideysi).

Το εν λόγω Ερευνητικό Έργο, το οποίο διενεργήθηκε από γνωστή εταιρεία δημοσκοπήσεων, αφορά «στην κατανόηση των προσδοκιών και των αντιδράσεων στις νέες προτάσεις του ΥΠΔΒΜΘ για την Ανώτατη Εκπαίδευση, μέσα από τους δρώντες του χώρου σε ποσοτικό επίπεδο».

Η έρευνα αυτή ελέγχεται ως προς τη μεθοδολογία και ενέχει σοβαρά σφάλματα στην οργάνωση και τη διεξαγωγή της που καθιστούν βάσιμα αμφισβητήσιμη την εγκυρότητα των αποτελεσμάτων της. Πέραν της κριτικής για την επιστημονική επάρκεια της εν λόγω έρευνας εγείρονται ορισμένα πολύ πιο σοβαρά ζητήματα.

Η παρουσίαση της έρευνας από την ιστοσελίδα του Υπουργείου και, κυρίως, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -που αναπαράγουν άκριτα τα αυτονόητα της κυβερνητικής επικοινωνιακής πολιτικής και δεν απασχολούνται με ζητήματα εγκυρότητας ερευνητικών «πορισμάτων» τα οποία παρουσιάζουν ως θέσφατα- κάθε άλλο παρά συμβάλει στη διαύγηση ερωτημάτων σχετικά με την κατάσταση στα ΑΕΙ και τον χαρακτήρα των κοινωνικών προσδοκιών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σε κάθε περίπτωση, δεν οδηγεί στην «κατανόηση των προσδοκιών και των αντιδράσεων στις νέες προτάσεις του ΥΠΔΒΜΘ για την Ανώτατη Εκπαίδευση», όπως ισχυρίζεται το Υπουργείο. Αντίθετα, υπερβαίνει ακόμα και την προώθηση συγκεκριμένων πολιτικών. Πρόκειται για επιχείρηση κατασκευής «συναινέσεων», για πρακτικές διαμόρφωσης συνειδήσεων.

Είναι ιδιαίτερα θλιβερό το γεγονός ότι το Υπουργείο Παιδείας μετέρχεται πρακτικών που δεν αναβαθμίζουν τον δημόσιο διάλογο και αξιοποιεί «πορίσματα ερευνών», που αποτελούν καταφανώς προϊόν εσφαλμένων μεθόδων και ελεγχόμενων επιστημονικά αφετηριακών παραδοχών, για να ποδηγετήσει την κοινή γνώμη

Είναι, εξάλλου, εξαιρετικά ανησυχητικό το γεγονός ότι οι πρακτικές αυτές αποτελούν συστατικό στοιχείο της κυβερνητικής πολιτικής και οργανικό μέρος των προωθούμενων πολιτικών, η υλοποίηση των οποίων φαίνεται να συνδέεται κατ' εξοχήν με την απαξίωση των ΑΕΙ και των πανεπιστημιακών, τον ευτελισμό των λειτουργιών του στην κοινωνία.

Σε μια εποχή μάλιστα που χειμάζεται η οικονομία, η διεξαγωγή της έρευνας αυτής θέτει ορισμένα κρίσιμα ζητήματα. Το κόστος της έρευνας (59,901 ευρώ σύμφωνα με δημοσιεύματα εφημερίδων) ισοδυναμεί με τις ετήσιες μεικτές αποδοχές δύο επίκουρων καθηγητών ή με τις μεικτές ετήσιες αποδοχές δύο λεκτόρων και δέκα συναδέλφων που εργάζονται υπό το μισθολογικά δουλοκτητικό καθεστώς του Π.Δ. 407/80 ή υπερβαίνει τη χρηματοδότηση δύο μεταπτυχιακών. Κι ακόμα, το κονδύλι των 4.260.000 ευρώ για την «Προβολή έργου του Υπουργείου στα ΜΜΕ» και εκείνο των 9.500.000 ευρώ για το «Σύμβουλο δημοσιότητας» συνιστούν μια απάντηση στο ερώτημα «που πάνε τα λεφτά».

Η αποσιώπηση πολλών ερευνών που διεξήγαγαν τα ίδια τα πανεπιστήμια και το γεγονός ότι δεν ζητήθηκε από δημόσιους ερευνητικούς φορείς η διεξαγωγή της έρευνας αυτής είναι ενδεικτικά των προπαγανδιστικών προσανατολισμών του Υπουργείου. Για μια ακόμα φορά, η πολιτική ηγεσία δεν «εμπιστεύθηκε» τα πανεπιστήμια, οι έρευνες των οποίων ακολουθούν τους κανόνες της τέχνης και της επιστήμης, και προτίμησε τους τυφλοσούρτες της πολιτικής προπαγάνδας και τις τεχνικές της μαζικής κουλτούρας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Παρατηρήσεις σχετικά με την έρευνα κοινής γνώμης του Υπουργείου Παιδείας για την Ανώτατη Εκπαίδευση

Η έρευνα διενεργήθηκε από εταιρεία δημοσκοπήσεων και αφορά «στην κατανόηση των προσδοκιών και των αντιδράσεων στις νέες προτάσεις του ΥΠΔΒΜΘ για την Ανώτατη Εκπαίδευση, μέσα από τους **δρώντες** του χώρου σε ποσοτικό επίπεδο». Για το σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε έρευνα κοινού με τηλεφωνική συνέντευξη σε τρεις διακριτούς πληθυσμούς ενδιαφέροντος, μεταξύ 10 Δεκεμβρίου 2010 και 11 Ιανουαρίου 2011 (οι ημερομηνίες διεξαγωγής της έρευνας διαφέρουν σε κάθε πληθυσμό), ήτοι:

- Φοιτητές ΑΕΙ-ΤΕΙ, ως κοινό «βίωμα» (404 άτομα)
- Γονείς μαθητών γυμνασίου-λυκείου-ΤΕΙ-ΑΕΙ, ως κοινό «στόχος» (455 άτομα)
- Ευρύ κοινό, ως «ευρύτερος αποδέκτης-κριτής» (1002 άτομα)

Η συγκεκριμένη έρευνα, ως προς τη μεθοδολογική και επιστημονική της προσέγγιση, προκαλεί ορισμένα εύλογα ερωτηματικά, με βάση τουλάχιστον τα παρεχόμενα στοιχεία στην παρουσίαση του Ερευνητικού Προγράμματος στην ιστοσελίδα του Υπουργείου. Συγκεκριμένα:

Α. Ως προς το δείγμα της έρευνας

- Εφόσον η έρευνα αποσκοπούσε στην κατανόηση «των προσδοκιών και των αντιδράσεων στις νέες προτάσεις του ΥΠΔΒΜΘ για την Ανώτατη Εκπαίδευση, μέσα

από τους **δρώντες του χώρου**» θα έπρεπε να προβλεφθεί στους πληθυσμούς ενδιαφέροντος το εκπαιδευτικό και ερευνητικό προσωπικό των ΑΕΙ.

- Θεωρείται επαρκές το δείγμα (n=404) του πληθυσμού των φοιτητών (ειδικά αυτών των ΤΕΙ), όταν με βάση τα στοιχεία της ΕΣΥΕ (2008) οι φοιτητές των ΑΕΙ ανέρχονται σε 170.000 περίπου και των ΤΕΙ σε 130.000 περίπου, αντίστοιχα; Τι σφάλμα εκτίμησης δίνουν τα αποτελέσματα και σε τι διάστημα εμπιστοσύνης;
- Υπήρξε στάθμιση του δείγματος των φοιτητών σε σχέση, για παράδειγμα, με το αν φοιτούν σε κεντρικό ή περιφερειακό ΑΕΙ / ΤΕΙ, με το επιστημονικό τους πεδίο (ανθρωπιστικές επιστήμες, επιστήμες μηχανικού, κ.λπ.), ή άλλες παραμέτρους που ενδεχομένως επηρεάζουν τις απόψεις και τις αντιλήψεις τουλάχιστον ως προς τα βιώματά τους;

Β. Ως προς το βαθμό ενημέρωσης των ερωτώμενων για τις «νέες προτάσεις του ΥΠΑΒΜΘ για την Ανώτατη Εκπαίδευση»

Το ποσοστό των «πολύ ενημερωμένων» φοιτητών (διαφάνεια 3) για τις αλλαγές στην Ανώτατη εκπαίδευση που προτείνει το Υπουργείο Παιδείας είναι ιδιαίτερα χαμηλό (περίπου 1 στους 9 φοιτητές ΑΕΙ και 1 στους 11 φοιτητές ΤΕΙ). Παρόμοια, το ποσοστό των «σίγουρα ενημερωμένων» γονιών είναι περίπου 1 στους 9 (διαφάνεια 4). Υπάρχει επίσης ένα ποσοστό που κυμαίνεται μεταξύ 20-30% στους τρεις πληθυσμούς ενδιαφέροντος που δηλώνει «μάλλον ενημερωμένο».

- Μπορούν να θεωρηθούν αξιόπιστα τα αποτελέσματα μιας έρευνας που θέτει ερωτήματα επί συγκεκριμένων ζητημάτων σε ένα κοινό που δηλώνει επαρκώς ενημερωμένο σε πολύ χαμηλό ποσοστό;
- Υπήρξε ερώτηση αναφορικά με την πηγή πληροφόρησης, η οποία είναι γνωστό ότι διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη σφαιρική και κυρίως αντικειμενική ενημέρωση του ερωτώμενου;
- Υπήρξε κάποια ανοιχτή ερώτηση αναφορικά με το τι έχει ακούσει ή διαβάσει ο ερωτώμενος; Η κάποια κλειστή ερώτηση πολλαπλών επιλογών, όπου ο ερωτώμενος θα μπορούσε να δηλώσει το βαθμό ενημέρωσης του για τις συγκεκριμένες προτάσεις /αλλαγές του Υπουργείου Παιδείας για την Ανώτατη εκπαίδευση; Πολλές φορές κάποιος δηλώνει ενημερωμένος αλλά αποδεικνύεται ότι είτε δεν είναι καθόλου ενημερωμένος σε σχέση με το θέμα της έρευνας (απαντά απλά ότι γνωρίζει το θέμα για να «ικανοποιήσει» το συνεντευκτή ή εκδηλώνει την επιθυμία και τάση του να δείξει ενημερωμένος για τις εξελίξεις), είτε έχει ακούσει κάτι «περιφερειακό» (π.χ. ότι οι αλλαγές στα ΑΕΙ / ΤΕΙ έχουν οδηγήσει σε αντιδράσεις).
- Τι υποδηλώνει η απάντηση «ούτε ενημερωμένος – ούτε μη ενημερωμένος», σε σχέση με κάποιον «μάλλον ενημερωμένο» ή «μάλλον μη ενημερωμένο»;

Γ. Ως προς τις ερωτήσεις που τέθηκαν και τη διατύπωσή τους

- Η διατύπωση της ερώτησης αναφορικά με τις αλλαγές στην Ανώτατη Εκπαίδευση στο φοιτητικό πληθυσμό (διαφάνεια 5) είναι γενικής φύσεως («...κατά πόσο πιστεύετε ότι πρέπει **γίνουν αλλαγές** στο υπάρχον σύστημα Ανώτατης εκπαίδευσης»), σε αντίθεση με αυτή που τέθηκε (διαφάνεια 6) σε γονείς και στο ευρύτερο κοινό («...κατά πόσο πιστεύετε ότι πρέπει **γίνουν οι συγκεκριμένες αλλαγές** στο υπάρχον σύστημα Ανώτατης εκπαίδευσης»). Η λέξη «συγκεκριμένες» που εμφανίζεται στην ερώτηση προς τους γονείς αλλάζει το νόημα της αντίστοιχης ερώτησης που έχει τεθεί στους φοιτητές. Ερωτήθηκαν οι φοιτητές για το τι πιστεύουν σε σχέση με την προτεινόμενη μεταρρύθμιση; Αν ναι, ποια ήταν τα αποτελέσματα;

- Στην έρευνα τίθενται στους φοιτητές μια σειρά «συγκεκριμένων προτάσεων» (διαφάνειες 7, 8, 9 και 10) ως προς τους τρεις βασικούς άξονες των προτεινόμενων αλλαγών. Υπήρξαν αντίστοιχες ερωτήσεις για γονείς και ευρύ κοινό, τι στιγμή μάλιστα που σε προηγούμενη ερώτηση έχει ζητηθεί η γνώμη των πληθυσμών αυτών συνολικά ως προς τις «συγκεκριμένες αλλαγές»;

- Σε πολλές ερωτήσεις της έρευνας διαπιστώνονται συστηματικά σφάλματα μέτρησης που αυξάνουν το βαθμό μεροληπτικών απαντήσεων και οφείλονται στον εσφαλμένο τρόπο διατύπωσης (π.χ. διαφορούμενες ή διπλές ερωτήσεις, «καθοδηγούμενες» ερωτήσεις κλπ) και στον ανεπαρκή αριθμό επιλογών απαντήσεων. Ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα:

- ο Στις διαφάνειες 17 και 18 η ερώτηση διατυπώνεται ως εξής: *«Το Υπ. Παιδείας θα πρέπει να εφαρμόσει τις αλλαγές στην Ανώτατη Εκπαίδευση όποιες και αν είναι οι αντιδράσεις; Δηλαδή κατά την προσωπική σας άποψη το Υπ. Παιδείας θα πρέπει ή όχι να προχωρήσει το διάλογο για την Ανώτατη Εκπαίδευση /τα Δημόσια Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, όποιες και αν είναι οι αντιδράσεις και τα εμπόδια που θα συναντήσει...»*. Με τον τρόπο που τίθεται η ερώτηση (διαφορούμενη ερώτηση) προκαλείται σύγχυση στον ερωτώμενο και τελικά δεν είναι κατανοητό αν κάποιος απαντά στην **εφαρμογή των αλλαγών** ή στη **συνέχιση του διαλόγου**, σε αντίθεση με το τι δηλώνει ο τίτλος. Το ίδιο συμβαίνει στην ερώτηση των διαφανειών 20 και 21 *«Πόσο ανταποκρίνονται τα Ελληνικά Πανεπιστήμια/ ΤΕΙ στις ανάγκες της αγοράς εργασίας, δηλαδή πόσο συνδεδεμένα θα λέγατε ότι είναι με την αγορά εργασίας στην Ελλάδα σήμερα»*. Το ζήτημα της διασύνδεσης, αν και σχετίζεται σε κάποιο βαθμό, δεν ταυτίζεται με την προετοιμασία των υποψηφίων για την αγορά εργασίας, όπως έχει αποδειχτεί από συναφείς έρευνες. Η επεξήγηση στο ερώτημα, μάλλον σύγχυση προκαλεί στον ερωτώμενο, αφού δεν είναι σίγουρο ότι θα απαντήσει στο θέμα της διασύνδεσης των ΑΕΙ / ΤΕΙ με τις επιχειρήσεις ή στην ανταπόκριση των ΑΕΙ / ΤΕΙ στις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Επιπλέον, η ερώτηση διευκολύνει την αναπαραγωγή ενός από τα κυρίαρχα στερεότυπα επιχειρήματα περί «άχρηστων πτυχίων». Θα ήταν πιο «τίμιο» μεθοδολογικά να διερευνηθεί και η δομή-τρόπος λειτουργίας της περιφημής

«αγοράς εργασίας», π.χ. θα μπορούσε να τεθεί συμπληρωματικά και η ερώτηση «για την ανεργία των πτυχιούχων ευθύνεται η ελλιπής κατάρτιση που προσφέρουν τα πανεπιστήμια ή η δομή της αγοράς εργασίας;».

- ο Αρκετές ερωτήσεις περιέχουν θετικά φορτισμένες λέξεις («έλξη θετικής ερώτησης») συντελώντας στην αύξηση των μεροληπτικών απαντήσεων. Για παράδειγμα, στις διαφάνειες 13 και 14 περιγράφονται «*Οφέλη από την εφαρμογή των προτάσεων του Υπ. Παιδείας για την Τριτοβάθμια εκπαίδευση*» και η ερώτηση αναφέρει «*Σκεπτόμενοι τον συγκεκριμένο διάλογο και τις προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας για την Τριτοβάθμια εκπαίδευση/ τα Δημόσια Πανεπιστήμια και ΤΕΙ, εσείς προσωπικά πιστεύετε ότι η εφαρμογή τους τελικά θα συμβάλλει ή όχι*

- στην **αναβάθμιση του κύρους των ΑΕΙ γενικά**
- στην **αύξηση κονδυλίων για ερευνητικά προγράμματα**
- στην **αναβάθμιση της αξίας επιμέρους τίτλων σπουδών**
- στην **ευκολότερη απορρόφηση στην αγορά» κ.λπ.**

Η μέτρηση προκειμένου να είναι έγκυρη και αξιόπιστη θα έπρεπε είτε να αναφέρεται γενικά στις συνέπειες και να αποτελείται από ουδέτερες διατυπώσεις με χρήση κλιμάκων σημασιακής διαφοροποίησης (π.χ. «συνέπειες ως προς την οργάνωση και λειτουργία»: 1=θα βελτιώσει... 5=θα βλάψει) είτε να συμπληρωθεί με ίσο (εννοείται) αριθμό αρνητικά διατυπωμένων ερωτήσεων (π.χ. «**αναβάθμιση περιεχομένου σπουδών – υποβάθμιση περιεχομένου σπουδών**»).

Παρόμοια περίπτωση αποτελεί και η ερώτηση στις διαφάνειες 35 και 36 αναφορικά με το κλείσιμο / συγχώνευση Σχολών (...*Κάποιοι υποστηρίζουν την άποψη ότι προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα και το επίπεδο σπουδών αλλά και να αναβαθμιστεί η αξία των πτυχίων της χώρας θα πρέπει να υπάρξει το κλείσιμο ορισμένου αριθμού τέτοιων Σχολών ή /και να υπάρξει η συγχώνευση τους ...*). Οι συγκεκριμένες ερωτήσεις εμφανίζουν ένα επιπρόσθετο σφάλμα μέτρησης καθώς οι ερωτώμενοι καλούνται να απαντήσουν ταυτόχρονα στα δύο διαφορετικά ζητήματα της συγχώνευσης και της κατάργησης Σχολών (διπλή ερώτηση). Είναι πιθανόν ένας ερωτώμενος να συμφωνεί απόλυτα με τη συγχώνευση Σχολών και να διαφωνεί με την κατάργηση τους.

- ο Σε αντιστοιχία με τα παραπάνω, υπάρχουν ερωτήσεις που «εκμαιεύουν» προφανείς απαντήσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ερώτηση στη διαφάνεια 7, στην οποία ο ερωτώμενος φοιτητής ΑΕΙ / ΤΕΙ ερωτάται αν θα ωφεληθεί από ένα «πτυχίο με αντίκρισμα». Το παράξενο είναι ότι το ποσοστό του «*θα ωφεληθώ πολύ*» δεν αγγίζει το 100%.

- ο Ορισμένες «κλειστές» ερωτήσεις περιλαμβάνουν περιορισμένες επιλογές απαντήσεων που δύνανται να οδηγήσουν σε στρέβλωση των απόψεων των ερωτώμενων. Συνεπώς, χρήζουν επιπρόσθετες απαντητικές επιλογές για να οδηγήσουν σε αμερόληπτες μετρήσεις. Για παράδειγμα, στις διαφάνειες 33 και 34 «*ΑΕΙ με πολλούς φοιτητές/ εισακτέους και χαμηλότερη ποιότητα ή ΑΕΙ με λιγότερους φοιτητές/ εισακτέους και υψηλότερη ποιότητα; Εσάς προσωπικά ποια άποψη σας εκφράζει καλύτερα.....*»:

- Μάλλον τα ΑΕΙ θα πρέπει να δέχονται πολλούς φοιτητές έστω και αν αυτό επιδρά αρνητικά στην ποιότητα

- Μάλλον τα ΑΕΙ θα πρέπει να δέχονται λιγότερους φοιτητές για να εξασφαλίζουν έτσι υψηλότερη ποιότητα

Ο ερωτώμενος είναι **υποχρεωμένος** να επιλέξει είτε χαμηλότερης ποιότητας σπουδές για πολλούς είτε υψηλότερης ποιότητας σπουδές για λίγους, στη βάση των αλτρουιστικών ή μη πεποιθήσεών του. Δεν υπάρχει δηλαδή περίπτωση να εξασφαλιστούν υψηλής ποιότητας σπουδές για πολλούς φοιτητές, π.χ. μέσω αύξησης της χρηματοδότησης; Γιατί δεν τέθηκε και αυτή η επιλογή;

- ο Ένα επιπρόσθετο ερώτημα που προκύπτει από την εν λόγω έρευνα σχετίζεται με τις αντιφάσεις που παρουσιάζονται στις απαντήσεις των φοιτητών. Πιο συγκεκριμένα, ενώ το 97,4% των φοιτητών ΑΕΙ και το 97% των φοιτητών ΤΕΙ (διαφάνεια 5) υποστηρίζουν ότι θα πρέπει να γίνουν αλλαγές στο υπάρχον σύστημα Ανώτατης εκπαίδευσης, η πλειοψηφία των φοιτητών ΑΕΙ (53,1%) και ΤΕΙ (51,9%) έχουν καλή-πολύ καλή εντύπωση για τις σπουδές τους (διαφάνεια 22), υποστηρίζουν (Φοιτητές ΑΕΙ: 51,3%, Φοιτητές ΤΕΙ: 59,5%) ότι η κατάσταση στη σχολή τους σήμερα είναι τόσο καλή ή και καλύτερη από ότι περίμεναν (διαφάνεια 24) και απαντούν (Φοιτητές ΑΕΙ: 71%, Φοιτητές ΤΕΙ: 55%) ότι θα παρέμεναν φοιτητές / σπουδαστές στο ΑΕΙ / ΤΕΙ που φοιτούν (διαφάνεια 25).
- ο Δεν φαίνεται (τουλάχιστον από την παρουσίαση) να υπάρχουν ερωτήσεις καταγραφής «*προσδοκιών και αντιδράσεων*» αναφορικά με κεντρικά ζητήματα των προτεινόμενων αλλαγών, όπως ενδεικτικά:
 - τη σταδιακή μείωση της κρατικής χρηματοδότησης (ήδη ένα σημαντικό μέρος της κρατικής χρηματοδότησης έχει περικοπεί από τους προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων) γεγονός που θα αναγκάσει τα ελληνικά νοικοκυριά να συμμετέχουν στη χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων της Ανώτατης Εκπαίδευσης μέσω διδάκτρων
 - την ανάπτυξη μηχανισμών «φοιτητικών δανείων», τα οποία προβάλλονται ως «υπηρεσίες υποστήριξης των φοιτητών», ενώ στην πραγματικότητα είναι το ακριβώς αντίθετο: αντανακλούν την ολοένα

και αυξανόμενη έλλειψη κρατικής μέριμνας. Τα φοιτητικά δάνεια θα δημιουργήσουν νομοτελειακά μια «υποθηκευμένη» γενιά αποφοίτων. Στις Η.Π.Α., που υπάρχει μακρόχρονη εμπειρία του σχετικού θεσμού, τα αποτελέσματα είναι δραματικά: το 2009, το συνολικό χρέος των Αμερικανών φοιτητών και αποφοίτων ανερχόταν σε 763,4 δισ. USD. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, τον Ιούνιο του 2010 το χρέος αυτό εκτοξεύτηκε σε 833 δισ. USD, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο 6% περίπου του Δημόσιου Χρέους των Η.Π.Α.

Οι ανωτέρω επισημάνσεις στηρίζονται, όπως αναφέρθηκε, στη δημοσιευμένη παρουσίαση του Ερευνητικού Έργου. Καθώς το θέμα έχει λάβει διαστάσεις μέσω δημοσιευμάτων σε εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας, η πανεπιστημιακή κοινότητα βρίσκεται και πάλι αντιμέτωπη με μια σχεδιασμένη επιχείρηση απαξίωσης και κατασυκοφάντησης του έργου που επιτελούν τα ΑΕΙ. Δυστυχώς η κυβέρνηση ακλουθεί πρακτικές που δεν συνάδουν ούτε με τους κανόνες του δημόσιου διαλόγου ούτε, πολύ περισσότερο, με τους «κανόνες της τέχνης και της επιστήμης».